

[Fibiger.]

skulde have tilbagevirkende Kraft, skulde Statskassen indbetale de Beløb, der var nødvendige i den Anledning, efter de Sæts, som vilde blive gældende efter Loven. Det har Regeringen imidlertid ikke ment at kunne indlade sig paa, og i det Lovforslag, der blev fremsat i Landstinget, var der ingen Bestemmelse derom, men tværtimod en Bestemmelse om, at man skulde udligne de forhøjede Præmier, som for manges Vedkommende kunde være 2 à 5 Gange saa meget som det, man betalte i Fjor, over de næste 10 Aar. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at Statskassen betaler Halvdelen af det Beløb, der skal udredes i forhøjede Dagpenge m. v. til de tilskadekomne. Jeg kan vel ikke gøre mig nogen Illusion om, at vi her i Folketinget kan anstrenge os saa meget, at vi kan faa Staten til at betale det hele. Der er dog flere Medlemmer her i Folketinget end i Landstinget! Hvis vi anstrengte os rigtigt, kunde det være, at vi opnaaede Ændringsforslag om dette til anden Behandling, om, at Loven ikke skulde have tilbagevirkende Kraft, saa at det ikke blev Arbejdsgiverne, der betalte de forhøjede Bidrag. Jeg vil gerne høre, hvad den højtærede Socialminister mener om et saadant Ændringsforslag. Som den sociale Lovgivning er udviklet, og som Dagpengene er i Arbejdsløshedsforsikringen, erkender jeg, det er naturligt, at man følger med ogsaa med Hensyn til Dagpengene i Ulykkesforsikringsloven, thi der kan jo ikke være noget rimeligt i, at en arbejdsløs kan faa udbetalt betydelig større Beløb om Dagen, end hvis han kom til Skade. Derfor hilser jeg det med Tilfredshed, at man kommer op paa den Dagpengeforsikring, der her er Tale om, og naar den ikke skulde have tilbagevirkende Kraft, skulde jeg ikke have gjort Vrøvl. Men det kan altsaa rettes, hvis man kunde gaa med til at lade Staten betale for det Aar, der er forløbet indtil Lovens Ikrafttræden i 1948, saaledes at Forsikringssselskaberne paa den Maade kunde blive fritaget for i de følgende 10 Aar at opkræve Ekstrapræmier, og Arbejdsgiverne kunde blive fri for at betale de forhøjede Præmier.

Med Hensyn til de Ændringer, der er kommet ind ved Behandlingen i det høje Landsting, kan jeg sige, at jeg er særdeles tilfreds. Jeg er ogsaa særdeles tilfreds med, at man har imødekommet Fiskerne ved den Ændring, der er indsat angaaende de Forhold, de har gjort opmærksom paa. Jeg tror derfor ikke, der bliver ret meget at ændre her, selv om der er Ønske om at faa Lovforslaget i et Udvalg. Det eneste Forhold,

jeg kunde ønske at faa drøftet, er dette, at Staten eventuelt betaler hele det resterende Beløb.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet beskæftigede sig mere med Ting, som ikke ligger for her i Dag. Jeg tror, at naar den højtærede Socialminister ønsker, at Lovforslaget skal være færdigt den 1. April, kan de gennemgribende Foranstaltninger, som den socialdemokratiske Ordfører omtalte, ikke gennemføres i Løbet af denne Uge. Jeg saa allerede i Aanden, at man inden Paaske skulde have alle Forsikringssselskaberne socialiseret, og at Staten skulde overtage dem. Men saa hurtigt gaar det vel alligevel ikke.

Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde forsikre Færdselen til og fra Arbejdsstedet, og ogsaa Spørgsmaalet om de 13 Uger, de Enkeltheder, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa i saa Henseende, skal jeg, naar der nu er nedsat et sagkyndigt Udvalg, slet ikke komme ind paa, men ganske rolig afvente Udvalgets Betænkning, og saa, naar et Lovforslag er kommet frem derom, skal jeg tage Stilling dertil.

Hvad angaar det foreliggende Lovforslag, kan jeg altsaa tilsige mit Partis velvillige Støtte, navnlig hvis man kunde faa ophævet den tilbagevirkende Kraft.

Skytte: Formaalet med det foreliggende Lovforslag anser jeg for at være det at føre Ulykkesforsikringslovgivningen op paa Højde med Landets øvrige sociale Lovgivning. Til Opfyldelse af dette Formaal kan man regne med mit Partis Tilslutning.

Den Forhøjelse af Sæts, Forslaget er Udtryk for, finder vi velbegrunder. Der er for mange af Sætsernes Vedkommende blot Tale om en à jour-Føring, og vi betragter det som et Fremskridt, at der nu indføres Pristalsregulering, hvilket skulde bevirke, at det ikke bliver nødvendigt at ændre Loven saa ofte, blot fordi Priserne gaar enten op eller ned.

Vi er ogsaa tilfredse med, at Ministerens oprindelige Forslag i Landstinget er ændret, saa at Erstatningsniveauet ved Dagpengeudbetalingen er fastsat til tre Fjerdedele i Stedet for to Trediedele; dette vil bevirke, at de højeste Dagpengetakster vil udgøre 12 Kr. 50 Øre pr. Dag i Kraft af, at Maksimumsgrænsen nu er fastsat til 5 000 Kr.

Naar vi har ønsket denne Ændring indført, er det først og fremmest af Hensyn til de lavest lønnede. Selv om Forslaget betyder en Forhøjelse af Udgifterne, tror jeg, man ogsaa i Arbejdsgiverkredse vil se med Vel-